

Legea pusă în practică

Sabat după-amiază, 23 august

De memorat:

„Domnul a zis lui Moise: «Așa să vorbești copiilor lui Israel: ‘Ați văzut că v-am vorbit din ceruri. Să nu faceți dumnezei de argint și dumnezei de aur ca să-i puneți alături de Mine; să nu vă faceți alți dumnezei.»” Exodul 20:22,23.

Dumnezeu dorea ca poporul Său să fie diferit de națiunile din jur. El dorea ca israeliții să fie o comunitate devotată de credincioși care să trăiască sub conducerea și autoritatea Lui. Toți urmau să fie supuși legii Sale. Trebuiau să fie numiți judecători ca administratori ai legii, iar preoții trebuiau să îi învețe pe oameni legea. Părinții jucau și ei un rol important.

În orice cultură, legile dezvăluie idealurile, scopurile, intenția și caracterul legiuitorului. De exemplu, atunci când faraonul a poruncit uciderea fiecărui copil evreu de sex masculin, această lege a dezvăluit cum era el: rău. În schimb, dacă un rege ar face o lege prin care fiecare tânăr de 18 ani din regatul lui să primească educație superioară gratuită, mulți ar considera acest lucru o dovadă a generozității regelui și a dorinței ca țara lui să prospere.

Legea lui Dumnezeu Îl dezvăluie pe El, adică bunătatea, iubirea, valorile, dreptatea și restricțiile Sale privind răul. După cum legea este sfântă și dreaptă, la fel este și Dumnezeu. În timp ce creează spațiu pentru o viață la superlativ, legea ne și ferește de pericole și calamități. Respectul față de Dumnezeu, față de ceilalți și față de valorile vieții stă la baza sistemului legislativ divin.

Duminică, 24 august

Codul legământului

La Sinai, când Și-a făcut cunoscută legea, Dumnezeu a demarat procesul de a-Și învăța poporul cum, prin relația cu El, putea trăi o viață sfântă. Dar principiile legii trebuiau să fie aplicate în viața de zi cu zi, așa că Dumnezeu le-a dat israeliților legi suplimentare, așa-numitul „cod al legământului”. Era responsabilitatea judecătorilor să vegheze la aplicarea acestor legi în mod corect.

„Mintea poporului, orbită și înjosită de sclavie și de păgânism, nu era pregătită să prețuiască pe deplin principiile larg cuprinzătoare ale Celor Zece Porunci ale lui Dumnezeu. Pentru ca obligațiile Decalogului să poată fi înțelese

și aplicate în mod deplin, au fost date și alte norme, care ilustrau și aplicau principiile Celor Zece Porunci. Legile acestea au fost numite «hotărâri», atât pentru că erau ancorate în înțelepciunea și dreptatea infinită, precum și pentru că aceia care aplicau legea să hotă rască în raport cu ele. Spre deosebire de Cele Zece Porunci, ele i-au fost date lui Moise în mod personal și el trebuia să le facă cunoscute poporului” (Ellen G. White, Patriarhi și profeți, p. 310).

1. Studiază Exodul 21:1-32. Ce reguli clare au fost date cu privire la sclavii evrei, omucidere și vătămări corporale?

Exodul 21:1-32

¹ „Iată legile pe care le vei pune înaintea lor.

² Dacă vei cumpăra un rob evreu, să slujească șase ani ca rob; dar în al șaptelea să iasă slobod, fără să plătească nimic ca despăgubire.

³ Dacă a intrat singur, să iasă singur; dacă era însurat, să iasă și nevasta sa împreună cu el.

⁴ Dacă stăpânul lui i-a dat o nevastă, și a avut fii și fiice cu ea, nevasta și copiii să fie ai stăpânului lui, iar el să iasă singur.

⁵ Dacă robul va zice: „Eu iubesc pe stăpânul meu, pe nevasta mea și copiii mei, și nu vreau să ies slobod”,

⁶ atunci stăpânul lui să-l ducă înaintea lui Dumnezeu, să-l apropie de ușă sau de stâlpul ușii, și stăpânul lui să-i găurească urechea cu o sulă, și robul să rămână pentru totdeauna în slujba lui.

⁷ Dacă un om își va vinde fata ca roabă, ea să nu iasă cum ies robii.

⁸ Dacă nu va plăcea stăpânului ei, care o luase de nevastă, el să-i înlesnească răscumpărarea; dar nu va avea dreptul s-o vândă unor străini, dacă nu-și va ține cuvântul.

⁹ Dacă o dă de nevastă fiului său, să se poarte cu ea după dreptul fiicelor.

¹⁰ Dacă-i va lua o altă nevastă, nu va scădea nimic pentru cea dintâi din hrană, din îmbrăcăminte și din dreptul ei de soție.

¹¹ Dacă nu-i face aceste trei lucruri, ea va putea ieși, fără nicio despăgubire, fără să dea bani.

¹² Cine va lovi pe altul cu o lovitură de moarte să fie pedepsit cu moartea.

¹³ Dacă nu i-a întins lațuri și dacă Dumnezeu l-a făcut să-i cadă în mână, îți voi hotărî un loc unde va putea să fugă.

¹⁴ Dar dacă lucrează cineva cu răutate împotriva aproapelui său, folosindu-se de violență ca să-l omoare, chiar și de la altarul Meu să-l smulgi, ca să fie omorât.

¹⁵ Cine va lovi pe tatăl său sau pe mama sa să fie pedepsit cu moartea.

¹⁶ Cine va fura un om și-l va vinde sau îl va ține în mâinile lui să fie pedepsit cu moartea.

- ¹⁷ Cine va blestema pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea.
- ¹⁸ Dacă se vor certa doi oameni, și unul din ei va lovi pe celălalt cu o piatră sau cu pumnul, fără să-i pricinuiască moartea, dar silindu-l să stea în pat,
- ¹⁹ cel ce l-a lovit să nu fie pedepsit, dacă celălalt se va scula și se va plimba afară, sprijinit pe un toiag. Numai să-l despăgubească pentru încetarea lucrului lui și să-l îngrijească până la vindecare.
- ²⁰ Dacă un om va lovi cu bățul pe robul său, fie bărbat, fie femeie, și robul moare sub mâna lui, stăpânul să fie pedepsit.
- ²¹ Dar dacă mai trăiește o zi sau două, stăpânul să nu fie pedepsit; căci este argintul lui.
- ²² Dacă se ceartă doi oameni și lovesc pe o femeie însărcinată și o fac doar să nască înainte de vreme, fără altă nenorocire, să fie pedepsiți cu o gloabă, pusă de bărbatul femeii, și pe care o vor plăti după hotărârea judecătorilor.
- ²³ Dar dacă se întâmplă o nenorocire, vei da viață pentru viață,
- ²⁴ ochi pentru ochi, dinte pentru dinte, mână pentru mână, picior pentru picior,
- ²⁵ arsură pentru arsură, rană pentru rană, vânătaie pentru vânătaie.
- ²⁶ Dacă un om lovește ochiul robului său, fie bărbat, fie femeie, și-l face să-și piardă ochiul, să-i dea drumul, ca despăgubire pentru ochiul lui.
- ²⁷ Și dacă face să cadă un dinte robului său, fie bărbat, fie femeie, ca despăgubire pentru dintele lui, să-i dea drumul.
- ²⁸ Dacă un bou va împunge și va omorî pe un bărbat sau pe o femeie, boul să fie ucis cu pietre, carnea să nu i se mănânce, iar stăpânul boului să nu fie pedepsit.
- ²⁹ Dar dacă boul avea obicei mai înainte să împungă, și stăpânul fusese înștiințat de lucrul acesta, și nu l-a închis, boul să fie ucis cu pietre, dacă va ucide un bărbat sau o femeie, și stăpânul lui să fie pedepsit cu moartea.
- ³⁰ Dacă i se pune stăpânului un preț pentru răscumpărarea vieții lui, va plăti tot ce i se va cere.
- ³¹ Când boul va împunge pe un băiat sau pe o fată, i se va face după legea aceasta;
- ³² dar dacă boul împunge pe un rob, fie bărbat, fie femeie, să se dea trei sicli de argint stăpânului robului, și boul să fie ucis cu pietre.

Codul legământului cuprinde mai multe capitole (Exodul 21:1 – 23:19). Toate aceste reglementări și legi au fost emise pentru a opri avalanșa de rău și pentru a construi o societate organizată. Legile privind sclavia erau speciale și nu ar trebui confundate cu practica incorectă și rea a sclaviei moderne sau medievale. Sclavii evrei erau, de fapt, protejați și apreciați. În societățile moderne și medievale, servitorii și sclavii erau proprietatea stăpânului lor, care putea face ce dorea cu ei. În schimb, legile biblice reglementau altfel lucrurile. Servitutea era

limitată la șase ani (Exodul 21:1,2; Ieremia 34:8-22), iar în al șaptelea an toți sclavii trebuiau eliberați, cu excepția cazului în care doreau să rămână cu stăpânul lor. De asemenea, stăpânii trebuiau să le acorde Sabatul liber (Exodul 20:9,10) și să le îndeplinească nevoile de bază.

Deși în cea mai mare parte a lumii practica malefică a sclaviei instituționalizată a fost în mare parte abolită, care sunt modalitățile prin care unele dintre principiile acestea încă există și ce putem face noi, în sfera noastră limitată, pentru a lupta împotriva acestor principii?

Luni, 25 august

Mai multe legi

În mila Lui, Dumnezeu i-a învățat pe judecători cum să procedeze cu oamenii în diferite situații legate de drepturile de proprietate. Sunt enumerate mai multe studii de caz, indicând ce trebuia făcut dacă un taur ataca taurul unui vecin, dacă oamenii furau un animal domestic și îl vindeau, dacă animalele pășteau pe câmpul sau în via altui proprietar, dacă un obiect împrumutat de o persoană era furat de la aceasta sau dacă un animal închiriat era rănit sau murea (Exodul 21:33 – 22:15).

2. Ce chestiuni abordau legile din Exodul 22:16 – 23:9 și cum erau rezolvate?

Exodul 22:16 – 22:31

¹⁶ Dacă un om înșală pe o fată nelogodită și se culcă cu ea, îi va plăti zestrea și o va lua de nevastă.

¹⁷ Dacă tatăl nu vrea să i-o dea, el va plăti în argint prețul zestreii cuvenite fetelor.

¹⁸ Pe vrăjitoare să n-o lași să trăiască.

¹⁹ Oricine se culcă cu un dobitoc să fie pedepsit cu moartea.

²⁰ Cine aduce jertfe altor dumnezei decât Domnului singur să fie nimicit cu desăvârșire.

²¹ Să nu chiniești pe străin și să nu-l asuprești, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.

²² Să nu asuprești pe văduvă, nici pe orfan.

²³ Dacă-i asuprești, și ei strigă la Mine după ajutor, Eu le voi auzi strigătele;

²⁴ mânia Mea se va aprinde și vă voi nimici cu sabia; nevestele voastre vor rămâne văduve și copiii voștri vor rămâne orfani.

- ²⁵ Dacă împrumuți bani vreunui din poporul Meu, săracului care este cu tine, să nu fii față de el ca un cămătar și să nu ceri camătă de la el.
- ²⁶ Dacă iei zălog haina aproapelui tău, să i-o dai înapoi înainte de apusul soarelui,
- ²⁷ căci este singura lui învelitoare, este haina cu care își învelește trupul – cu ce are să se culce? Dacă strigă spre Mine după ajutor, Eu îl voi auzi, căci Eu sunt milostiv.
- ²⁸ Să nu hulești pe Dumnezeu și să nu blestemi pe mai-marele poporului tău.
- ²⁹ Să nu pregeți să-Mi aduci pârga secerișului tău și a culesului viei tale. Să-Mi dai pe întâiul născut din fiii tăi.
- ³⁰ Să-Mi dai și întâiul născut al vacii tale și al oii tale; să rămână șapte zile cu mama sa, iar în ziua a opta să Mi-l aduci.
- ³¹ Să-Mi fiți niște oameni sfinți. Să nu mâncați carne sfâșiată de fiare pe câmp, ci s-o aruncați la câini.

Exodul 23:1 – 23:9

- ¹ Să nu răspândești zvonuri ne adevărate. Să nu te unești cu cel rău, ca să faci o mărturisire mincinoasă pentru el.
- ² Să nu te iei după mulțime ca să faci rău și la judecată să nu mărturisești trecând de partea celor mulți, ca să abați dreptatea.
- ³ Să nu pârținești pe sărac la judecată.
- ⁴ Dacă întâlnești boul vrăjmașului tău sau măgarul lui rătăcit, să i-l aduci acasă.
- ⁵ Dacă vezi măgarul vrăjmașului tău căzut sub povara lui, să nu treci pe lângă el, ci să-i ajuți să ia povara de pe măgar.
- ⁶ La judecată, să nu te atingi de dreptul săracului.
- ⁷ Ferește-te de o învinuire nedreaptă și să nu omori pe cel nevinovat și pe cel drept, căci nu voi ierta pe cel vinovat.
- ⁸ Să nu primești daruri, căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschiși și sucesc hotărârile celor drepti.
- ⁹ Să nu asuprești pe străin; știți ce simte străinul, căci și voi ați fost străini în țara Egiptului.

Legile lui Dumnezeu vizau diferite probleme. Existau reglementări specifice împotriva înjosirii sau umilirii oamenilor. Domnul nu dorea niciun fel de exploatare. În mila Lui, Dumnezeu corectează tendințele păcătoase ale inimii omului și înfrânează înclinațiile naturale ale oamenilor. Societatea trebuia menținută în siguranță, răul trebuia eliminat, iar relațiile interpersonale pozitive trebuiau cultivate. Dreptatea și iubirea trebuie să guverneze toate interacțiunile umane.

3. Ce probleme importante sunt avute în vedere în Exodul 23:10-19?

Exodul 23:10-19

¹⁰ Timp de șase ani să semeni pământul și să-i strângi rodul.

¹¹ Dar în al șaptelea, să-i dai răgaz și să-l lași să se odihnească; din rodul lui să mănânce săracii poporului tău, iar ce va mai rămâne, să mănânce fiarele de pe câmp. Tot așa să faci cu via și măslinii tăi.

¹² Timp de șase zile, să-ți faci lucrul. Dar în ziua a șaptea să te odihnești, pentru ca boul și măgarul tău să aibă odihnă, pentru ca fiul roabei tale și străinul să aibă răgaz și să răsuflă.

¹³ Să păziți tot ce v-am spus și să nu rostiți numele altor dumnezei: numele lor să nu se audă ieșind din gura voastră.

¹⁴ De trei ori pe an, să prăznuiești sărbători în cinstea Mea.

¹⁵ Să ții sărbătoarea Azimelor; timp de șapte zile, la vremea hotărâtă, în luna spicelor, să mănânci azime, cum ți-am poruncit; căci în luna aceasta ai ieșit din Egipt; și să nu vii cu mâinile goale înaintea Mea.

¹⁶ Să ții sărbătoarea secerișului, a celor dintâi roade din munca ta, din ceea ce vei semăna pe câmp; și să ții sărbătoarea străngerii roadelor, la sfârșitul anului, când vei strânge de pe câmp rodul muncii tale.

¹⁷ De trei ori pe an toată partea bărbătească să se înfățișeze înaintea Domnului Dumnezeu.

¹⁸ Să n-aduci cu pâine dospită sângele jertfei Mele; și grăsimea praznicului Meu să nu rămână toată noaptea până dimineața.

¹⁹ Să aduci în Casa Domnului Dumnezeului tău pârga celor dintâi roade ale pământului. Să nu fierbi un ied în laptele mamei lui.

Sabatul și sărbătorile însemnau închinare și aminteau de evenimente marcante din istoria mântuirii. Închinarea era atent reglementată, deoa rece aceasta era baza teologică pentru toate celelalte activități. Sabatul a fost instaurat la creație (Geneza 2:2,3; Exodul 20:8-11), a fost legat de eliberarea și răscumpărarea poporului Israel (Deuteronomul 5:12-15) și face trimitere, într-un mod pregnant, la închinarea la Dumnezeu în calitate de Creator, Răscumpărător și Domn al nostru (Marcu 2:27,28).

Existau trei sărbători majore pe care poporul Israel trebuia să le țină în fiecare an: (1) Paștele, sau Sărbătoarea Azimelor, primăvara (de obicei între jumătatea lunii martie și jumătatea lunii aprilie); (2) Rusaliile, sau Sărbătoarea Secerișului (sau Sărbătoarea Săptămânilor), la șapte săp tămâni după sărbătoarea precedentă, începând astfel după o perioadă de 50 de zile, și (3) Sărbătoarea Corturilor, sau Sărbătoarea Străngerii Roadelor, toamna (de obicei între jumătatea

lunii septembrie și jumăta tea lunii octombrie; vezi și Exodul 34:18-26; Leviticul 23:4-44; Numeri 28:16 – 29:40; Deuteronomul 16:1-16).

Marți, 26 august

Planul inițial al lui Dumnezeu

4. Potrivit cu Exodul 23:20-33, ce metode dorea Dumnezeu să folosească pentru cucerirea Țării Promise?

Exodul 23:20-33

- ²⁰ Iată, Eu trimit un Înger înaintea ta, ca să te ocrotească pe drum și să te ducă în locul pe care l-am pregătit.
- ²¹ Fii cu ochii în patru înaintea Lui și ascultă glasul Lui; să nu te împotrivești Lui, pentru că nu vă va ierta păcatele, căci Numele Meu este în El.
- ²² Dar dacă vei asculta glasul Lui și dacă vei face tot ce-ți voi spune, Eu voi fi vrăjmașul vrăjmașilor tăi și potrivnicul potrivnicilor tăi.
- ²³ Îngerul Meu va merge înaintea ta și te va duce la amoriți, heteiți, fereziți, canaaniți, heviți și iebusiți, și-i voi nimici.
- ²⁴ Să nu te închini înaintea dumnezeilor lor și să nu le slujești; să nu te iei după popoarele acestea, în purtarea lor, ci să le nimicești cu desăvârșire și să le dărâmi capiştile.
- ²⁵ Voi să sluiți Domnului Dumnezeului vostru, și El vă va binecuvânta pâinea și apele, și voi îndepărta boala din mijlocul tău.
- ²⁶ Nu va fi în țara ta nici femeie care să-și lepede copilul, nici femeie stearpă. Numărul zilelor tale îl voi face să fie deplin.
- ²⁷ Voi trimite groaza Mea înaintea ta, voi pune pe fugă pe toate popoarele la care vei ajunge și voi face ca toți vrăjmașii tăi să dea dosul înaintea ta.
- ²⁸ Voi trimite viespii bondărești înaintea ta și vor izgoni dinaintea ta pe heviți, canaaniți și heteiți.
- ²⁹ Nu-i voi izgoni într-un singur an dinaintea ta, pentru ca țara să n-ajungă un pustiu și să nu se înmulțească împotriva ta fiarele de pe câmp.
- ³⁰ Ci le voi izgoni încetul cu încetul dinaintea ta, până vei crește la număr și vei putea să intri în stăpânirea țării.
- ³¹ Îți voi întinde hotarele de la Marea Roșie până la marea filistenilor, și de la pustiu până la Râu. Căci voi da în mâinile voastre pe locuitorii țării și-i vei izgoni dinaintea ta.
- ³² Să nu faci legământ cu ei, nici cu dumnezeii lor.
- ³³ Ei să nu locuiască în țara ta, ca să nu te facă să păcătuiești împotriva Mea; căci atunci ai sluji dumnezeilor lor, și aceasta ar fi o cursă pentru tine.”

Dumnezeu nu a intenționat ca israeliții să lupte pentru noul lor teritoriu; acesta trebuia să le fie dat. Le fusese promis lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov și ar fi trebuit să fie primit ca dar special de la Dumnezeu pentru poporul Israel. La trecerea Mării Roșii a fost exemplificat modul de cucerire a Țării Promise. Dumnezeu a luptat pentru poporul Său și i-a dat biruință deplină asupra celor care plănuiau să îl ucidă (Exodul 14:13,14). Egiptenii au fost înfrânți pentru că Domnul a intervenit în mod miraculos. În mod similar, în timpul împăratului asirian Sanherib, Dumnezeu a învins și numeroasa armată asiriană, puternic echipată și bine antrenată, dar fără ca israeliții să fie nevoiți să lupte. Dumnezeu le-a oferit victoria pentru că regele Ezechia a crezut cuvântul lui Dumnezeu dat prin profetul Isaia (2 Împărați 19:35; Isaia 37:36).

Dumnezeu l-a informat pe Avraam că Țara Promise nu va fi dată imediat urmașilor săi, ci numai după 400 de ani (Geneza 15:13-16). De ce? Motivul era legat de răutatea locuitorilor din Canaan. Dumnezeu era în durător cu acei oameni și le dădea o altă perioadă de grație pentru a se pocăi. Cu toate acestea, ei au continuat să se răzvrătească împotriva lui Dumnezeu și a valorilor Sale, așa că, atunci când nelegiuirea lor a atins apogeul, Dumnezeu a fost gata să le dea evreilor teritoriul lor.

În plus, Dumnezeu a promis că o să alunge națiunile de dinaintea lui Israel prin două metode neobișnuite, dar foarte eficiente: (1) prin teroare și frică și (2) cu viespi care aveau să îi alunge pe oameni. Înainte ca israeliții să ajungă în noul teritoriu, dușmanii lor aveau să îl elibereze și „să dea dosul” (Exodul 23:27,28).

Rolul principal în cucerirea Țării Promise este jucat de Îngerul Domnului. Acest mesager era Domnul Hristos, care a îndrumat poporul Israel, a cucerit teritorii și a protejat oamenii. El era stâlpul de nor care îi ghida în timpul zilei și stâlpul de foc din timpul nopții. Poporul Israel trebuia să fie foarte atent și să-L asculte, deoarece El avea autoritate divină (Exodul 23:21). Sfidarea voinței lui Dumnezeu și necredința în conducerea Sa aveau să le complice israeliților înaintarea.

Dumnezeu le-a acordat păgânilor mulți ani pentru a-și schimba obiceiurile. Ce ne spune acest lucru despre harul lui Dumnezeu, dar și despre limitele acestui har pentru cei care refuză să îl accepte?

Miercuri, 27 august

„Ochi pentru ochi”

5. Cum interpretează Domnul Isus, în Matei 5:38-48, semnificația legii talionului? Cum ar trebui să o aplicăm astăzi?

Matei 5:38-48

³⁸ Ați auzit că s-a zis: „Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte.”

³⁹ Dar Eu vă spun: să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt.

⁴⁰ Oricui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa.

⁴¹ Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două.

⁴² Celui ce-ți cere dă-i; și nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine.

⁴³ Ați auzit că s-a zis: „Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău.”

⁴⁴ Dar Eu vă spun: iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc,

⁴⁵ ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei dreپți și peste cei nedreپți.

⁴⁶ Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii?

⁴⁷ Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel?

⁴⁸ Voi fiți, dar, desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit.

În Predica de pe Munte, Isus Hristos a citat texte din Vechiul Testament, texte cu care oamenii erau cu siguranță familiarizați. Cu toa te acestea, El Se exprima contra interpretărilor rabinice de atunci, care de-a lungul secolelor se îndepărtaseră de scopul inițial al acestor legi. Cu alte cuvinte, tradiția umană nu numai că umbrise scopul Cuvântului lui Dumnezeu, dar, în unele cazuri (gândește-te la regulile privind Sabatul și la ceea ce făcuseră din porunca Sabatului), pervertise intenția și înțelesul acestuia. Prin ceea ce a spus, Isus a restabilit semnificațiile originale ale acestor legi. Pe Muntele Fericirilor, Domnul a încercat să corecteze unele dintre aceste interpretări false, arătându-le ascultătorilor Săi rostul și sensul original al textelor.

Textul din Exodul 21:24, care vorbește despre „ochi pentru ochi, dinte pentru dinte”, a fost citat în Matei 5:38 („Ați auzit că s-a zis [...]. Dar Eu vă spun”) și făcea referire la lex talionis, așa-numita „lege a răzbună rii” sau „lege a talionului”. Acest verset este utilizat și în alte locuri din Biblie (Leviticul 24:20; Deuteronomul 19:21).

Scopul inițial al acestei legi era de a împiedica orice răzbunare personală. Era menită să pună capăt vendetelor sau răzbunărilor în lipsa unei investigații prealabile. Prejudiciile trebuiau evaluate de judecători, iar apoi se stabilea și se plătea o compensație monetară adecvată. Această practică a fost instituită pentru a-i opri pe oameni să „ia legea în propriile mâini”. Trebuia să se facă dreptate, dar aceasta trebuia făcută în conformitate cu legea lui Dumnezeu.

Isus Hristos, care i-a dat lui Moise aceste legi sociale, cunoștea scopul acestei legi; prin urmare, El putea să o aplice obiectiv, potrivit intenției ei inițiale. Motivul din spatele ei era acela de a aduce dreptate și împăcare și de a restabili pacea. S-ar putea spune că, într-un anumit sens, dreptatea implică totuși un fel de răzbunare. Aplicarea corectă a acestor legi era, se pare, o încercare de a găsi echilibrul între ideea de dreptate și cea de răzbunare.

Într-o zi se va face dreptate. Cum te ajută aceasta să faci față tuturor nedreptăților pe care le vedem acum?

Joi, 28 august

Răzbunarea

6. „Preaiubiților, nu vă răzbunați singuri, ci lăsați să se răzbune mânia lui Dumnezeu, căci este scris: «Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti», zice Domnul” (Romani 12:19; vezi și Deuteronomul 32:35). Ce făgăduință și po runcă găsim în aceste versete și care este legătura dintre ele?

Romani 12:19

¹⁹ Preaiubiților, nu vă răzbunați singuri; ci lăsați să se răzbune mânia lui Dumnezeu; căci este scris: „Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti”, zice Domnul.

Deuteronomul 32:35

³⁵ A Mea este răzbunarea și Eu voi răsplăti, când va începe să le alunece piciorul! Căci ziua nenorocirii lor este aproape, și ceea ce-i așteaptă nu va zăbovi.”

Până când Domnul va aduce dreptatea de care ducem atâta lipsă acum, era datoria judecătorilor din vechiul Israel să pună în aplicare legea și să stabilească o pedeapsă dreaptă atunci când se producea o daună sau o vătămare. Dar aveau nevoie mai întâi de fapte. Problema era că învățătorii legii din vremea lui Hristos aplicau această lege într-un mod care crea condiții pentru răzbunare personală. În

felul acesta, prin cipiul era scos din context, iar scopul inițial era pierdut din vedere. În consecință, ei apărau ceea ce legea interzicea de fapt.

7. Studiază Matei 6:4,6; 16:27; Luca 6:23 și 2 Timotei 4:8. Cum înțelegea Domnul Isus principiul recompensă-pedeapsă?

Matei 6:4,6

⁴ pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.

⁶ Ci tu, când te rogi, intră în odaia ta, încuie-ți ușa și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.

Matei 16:27

²⁷ Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său cu îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Luca 6:23

²³ Bucurați-vă în ziua aceea și săltați de veselie; pentru că răsplata voastră este mare în cer; căci tot așa făceau părinții lor cu prorocii.

2 Timotei 4:8

⁸ De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.

Isus nu era împotriva principiului recompensă-pedeapsă. Dreptatea este o chestiune de principiu; este o parte esențială a vieții. Cu toate acestea, nimeni nu trebuie să își asume rolul de judecător, juriu și „că lău”. Cât de ușor ne-ar veni să pervertim dreptatea! Nu depinde de noi să reparăm răul. Dacă un rău trebuie reparat, acest lucru trebuie realizat de o instanță obiectivă; este misiunea judecătorilor.

În acest context, Domnul ne spune să fim desăvârșiți așa cum „Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit”. Cum putem fi la fel de desăvârșiți ca Dumnezeu Însuși? Iubirea neegoistă este caracteristica generală a lui Dumnezeu. El îi învață pe urmașii Săi cum să își iubească dușmanii și să se roage pentru cei care îi persecută. Adevărata desăvârșire este să iubești, să ierți și să fii milostiv (Luca 6:36), chiar și față de cei care nu merită. Acest principiu și acțiunile la care duce reprezintă ceea ce în seamnă reflectarea caracterului lui Dumnezeu.

Care sunt modalitățile prin care, zi de zi, putem învăța să iubim în felul în care ni s-a poruncit? De ce implică aceasta întotdeauna o moarte față de sine?

Vineri, 29 august

Un gând de încheiere

Suplimentar: Ellen G. White, Patriarhi și profeți, cap. 27

Deoarece trăim în teritoriul inamicului nostru, nu este de mirare că putem avea de suferit în viața reală din cauza uneltirilor lui abile și înșelătoare. Care dintre noi nu a cunoscut durerea și suferința, toate provocate de păcat și de lumea decăzută păcătoasă în care trăim? Din păcate, toate acestea fac parte din viața acum. Totuși Dumnezeu ne dă puterea de a le face față.

„Scumpul nostru Mântuitor ne va trimite ajutorul chiar atunci când avem nevoie de el. Calea spre ceruri este sfințită de urmele Sale. Orice spin care ne rănește picioarele le-a rănit mai întâi pe ale Lui. Orice cruce pe care suntem chemați să o purtăm El a purtat-o înaintea noastră. Domnul îngăduie lupta pentru a pregăti sufletul pentru pace. Timpul strâmtorării este o grea încercare și de temut pentru poporul lui Dumnezeu, dar este un răstimp ca fiecare credincios adevărat să privească în sus și, prin credință, să poată vedea curcubeul făgăduinței care îl înconjoară”(Ellen G. White, Tragedia veacurilor, p. 633).

Zilnic: Numeri 6 – 12; Ellen G. White, Faptele apostolilor, cap. 35

1. Câte referiri se fac în Numeri 6 la plăcintele fără aluat?
2. Al cui este orice întâi născut?
3. Ce acoperea cortul în timpul zilei?
4. Cum au conservat evreii carnea de prepeliță?
5. Ce așteaptă Dumnezeu cu ocazia ultimei vestiri a Evan gheliei?